

Til § 35.

I folkeforsikringsloven findes ingen regler om virkningen af restance med betaling af medlemsbidrag som nydende medlem, men ifølge sygekassernes vedtægter medfører restance for to måneder tab af retten til sygehjælp. Hvis medlemmet inden udgangen af den tredje måned betaler det skyldige medlemsbidrag, indtræder han dog i sine tidligere medlemsrettigheder efter 7 dages ventetid. Betales restancen ikke inden udgangen af den tredje måned, overgår han til at være bidragydende medlem.

For restance med bidragydende medlemsbidrag findes regler i folkeforsikringslovens § 12. Herefter anmeldes bidragsrestancen ved regnskabsårets afslutning for kommunalbestyrelsen, som foretager opkrævning og inddrivning efter de om opkrævning af skat til kommunen gældende regler. Betales restancen ikke senest $\frac{1}{2}$ år efter regnskabsårets afslutning, fortabes adgangen til at blive nydende medlem. Adgangen kan dog generhverves ved senere betaling af restancen, såfremt der ikke er tale om personer, der er fyldt 40 år, og for hvem restancen overstiger 5 år.

Vedtægternes hidtidige praksis om virkningen af nydende medlemmers restance foreslås opretholdt, men optaget i loven.

I overensstemmelse med betænkningen s. 70 foreslås, at det bidragydende medlemsskab fremtidig skal være et livsvarigt, automatisk medlemskab. Der skal således ikke længere være mulighed for på grund af restance at blive slettet som bidragydende medlem og for dermed at miste muligheden for senere at kunne blive nydende medlem. De nuværende regler i folkeforsikringslovens § 12, stk. 4 ff., om sletning på grund af kontingentrestance er derfor ikke medtaget i lovforslaget.

Det foreslås tillige, at tabet ved de uerholdelige restancer for bidragydende medlemmer bæres af kommunerne. Dette er naturligt, da opretholdelsen af det bidragydende medlemsskab er en offentlig interesse, og da dette kontingent som nævnt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremtidig er tænkt som en økonomisk godtgørelse til forsikringsorganerne for den udvidede ret til optagelse i sygekasserne. Hertil kommer, at opkrævningen og inddrivelsen ved kommunerne ligesom efter folkeforsikringsloven fritager sygekasserne for det administrative besvær ved inddrivelse af restancerne, og det vil være rimeligt at udvide dette yderligere, så at sygekasserne hurtigt kan få en fuldstændig afslutning af restancesagerne derved, at de straks ved overgivelsen til opkrævning modtager det bidragydende kontingent.

Den tekniske fremgangsmåde vil herefter blive,

at sygekasserne i første omgang opkræver kontingentet fra såvel nydende medlemmer som bidragydende medlemmer. For de nydende medlemmer vil det påhvile sygekasserne at tage skridt til ophævelse af medlemsrettighederne efter en vis kortere restance og til overførelse til bidragydende medlemsskab efter en vis længere restance. Såfremt kontingenter fra bidragydende medlemmer ikke indgår uden videre, vil det påhvile sygekasserne ved regnskabsårets afslutning — men kun på dette ene tidspunkt — at anmelde samtlige ikke indgåede restancer for bidragydende medlemmer til kommunalbestyrelsen, og hermed er deres administrative opgave afsluttet for dette år.

Ifølge folkeforsikringslovens § 83 pålægges der dem, som ikke opfylder pligten til bidragydende medlemsskab en pligt til at udrede en ydelse til kommunen, og optagelse i sygekasse kan da kun finde sted, såfremt denne ydelse er betalt i overensstemmelse med lovens regler. Efter § 12 gælder den tilsvarende regel, at bidragydende medlemmer, som er i restance, kun kan generhverve nydende medlemsret, når restancen som bidragydende medlem er betalt.

I overensstemmelse med det foran omtalte bemærkes, at der fremtidig heller ikke på dette punkt bør være forbindelse mellem en restance for bidragydende kontingenter og muligheden for at erhverve nydende medlemsret. Den begrænsning i kontingentrestanters adgang til at generhverve medlemsret, som måtte anses for at være naturlig, vil i øvrigt fremkomme ved, at enhver restance for det *nydende* kontingent samt kontingentet for det halve års ventetid, som vil gælde efter § 5, stk. 3, skal være betalt inden for de i forslaget § 35, stk. 2, angivne frister, før nydende medlemsret generhverves.

Til § 36.

Svarer til folkeforsikringslovens § 15. Kravet om ubemidlethed er dog udgået, da lovforslaget forudsætter, at også personer over grænsen kan være nydende sygekassemedlemmer, og da bestemmelsen indeholder et trangskrav. Som følge af forslaget til lov om folkeforsikring om ændrede regler om invalideforsikringen udgår hjemmelen til kontingenthjælp til invalidepræmie og kravet om, at værdighedsbetingelserne i folkeforsikringslovens § 38, stk. 2, nr. 3, skal opfyldes. Endvidere udgår hjemmelen til kontingenthjælp under militærtjeneste, da den indkaldte selv omfattes af § 33, stk. 4, eller § 34, stk. 3, og da hans ægtefælles trangstilfælde kan afgøres efter forsorgslovens § 281 i de tilfælde, hvor en særlig hjælp er begrundet.

Den hidtidige hjemmel til at kræve nedsat de